

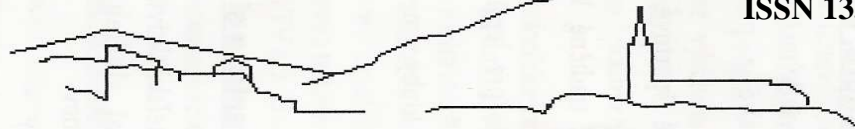

MODROKAMENSKÉ ZVESTI

SPRAVODAJ MESTA MODRÝ KAMEŇ

ISSN 1337 - 5040

Číslo: 4
Ročník: III
december 2007

Slovo šéfredaktorky

Milí naši čitatelia,

vyšli sme po dlhšom čase a veru, už máme niekoľko poznatkov od Vás. Negatívnych i pozitívnych. Pozitívne nás samozrejme tešia, negatívne v nás burcujú potrebu ešte viac sa zaoberať témami, ktoré Vás trápia. Oslovujete nás na ulici, hovoríte, čo by Vás zaujímalo, čomu by sme sa mali venovať. Pre mňa osobne je veľmi povzbudzujúce, keď dokážete svoje myšlienky naformulovať aj na papier, pretože táto idea má predsa len trvalejšiu hodnotu. Nuž a takýmto spôsobom ma oslovil i pán Štefan Plevó st., ktorý v svojom liste načrtnol obrovské množstvo námetov, problémov, pripomienok, ktorými sa je hodno zaoberať. Týkajú sa dlhého času vydania dvojčíslika, práce redakčnej rady, práce jednotlivých komisií mestského zastupiteľstva, knižnice, poslancov, rád by poznal do hĺbky prácu občianskych združení, má pocit, že je málo informovaný o rokovaní mestských zastupiteľstiev, keďže materiály občania nedostávajú, má návrhy k rokovaciemu poriadku... Je toho prosto veľa, čo by rád pán Plevó v našom občasníku chcel čítať a čo by rád zmenil v našom meste. Aby som mohla adekvátne reagovať, je potrebné oboznámiť s listom aj ostatných poslancov mesta a pravdaže aj primátora mesta, ktorý je štatutárnym orgánom mesta a riadi svojich pracovníkov.

Členovia redakčnej rady si uvedomujú rôznorodosť pohľadov na tú istú vec, poznajú slovenské porekadlo „Kľoľko ľuďi, toľko chuťi“, vedia, že nikdy nedokážu uspokojiť všetky požiadavky všetkých občanov mesta. Chcem v mene všetkých povedať, že budeme však robiť všetko pre to, aby sme naplnili želania zo záveru listu p. Plevó: „Želám všetkým tvorcom Modrokamenských zvestí veľa šťastia, aby sa im darilo dvíhať úroveň občasníka vždy vyššie. Želám si, aby uverejnené informácie boli pravdivé, zaujímavé i poučné. Želám si mnoho viac prispievateľov do občasníka. Želám i prispievateľom dobré nápady, aby ich články boli dobré aj poučné. Želám Vám všetkým radostné vianočné sviatky“. Viac konkrétnych reakcií k príspevku v budúcom čísle.

Blíži sa čas Vianoc, záver ďalšieho roka. Prijmite, prosím, úprimné želania pokojných vianočných sviatkov, prežitých najmä v kruhu svojich blízkych, aby žiadna túžba nezostala nevyslyšaná, a môže to byť aj taká „obyčajná“ túžba po teplom ľudskom slove, objatí...

Nový rok nech prinesie nám všetkým dobré zdravie, aby sme mohli pracovať na zveľadovaní nášho mesta a aby sme všetci mali z tejto práce osoh, radosť i pôžitok.

Bc. Jana Strašková

*Veľa krásnych chvíľ
v príjemnej atmosfére
Vianoc, mnoho osobných
úspechov v novom roku
praje všetkým občanom
Modrého Kameňa*

*Ing. Aladár Bariak
primátor mesta Modrý Kameň*

Mikuláš prišiel na koči...

Darmo sa všetci pozeráme túžobne von oknom. Nesneží a nesneží. Dúfajme, že Vianoce budú biele a prenesú nás do atmosféry zimných rozprávok. Ani Mikuláš si nechystal do Modrého Kameňa sane, ale prišiel na koči v spoločnosti anjela a čerta.

V nedeľu 09.12.2007 sa pred kultúrnym domom pripravili Modrokamenčania na príchod Mikuláša. Tešili sa veľkí aj malí. Moderátorka programu Mária Balážová ml. privítala všetkých a odštartovala kultúrny program, v ktorom vystúpili deti zo ZUŠ a ZŠ s MŠ v Modrom Kameni. Nastala chvíľa príchodu Mikuláša. Rolničky na postrojoch koníkov p. V. Vargu cengali a koč sa blížil. Mikuláš sa pozdravil hromovým hlasom a vtom sa nahneval severný vietor, zafúkol a prevrátil vyzdobený stromček. Našťastie sa rozbilo len pár vianočných ozdôb a Mikulášske popoludnie veselo pokračovalo.

Najmenšie deti s radosťou ukázali Mikulášovi, čo vedia. Ba nedali sa prekabátiť ani čertom a všetky jeho zimné hádanky uhádli. No najväčšiu radosť mali zo sladkostí, ktoré im porozdával Mikuláš spolu so svojimi pomocníkmi a ešte z možnosti previezť sa na mikulášskom kočiari.

Uhádli by ste, kto sa skrýval pod maskami Mikuláša, anjela a čerta? Tento rok si vzal na seba mikulášsku úlohu Martin Tóth, anjelskú báseň zarecitoval Anjel – Lucia Ďuranová a deti postrašil

Čert – Alžbeta Balážová. Spoločne sme sa rozlúčili slovami, nech nám Vianoce i budúci rok 2008 prinesú toľko radosť a šťastia, koľko črepín ostalo pod vianočným stromčekom.

Mária Balážová

Do vašej pozornosti

„Platiť sa oplatí“ – asi takto možno charakterizovať výšku poplatku za odvoz tuhého komunálneho odpadu, ktorú na novembrovom zasadnutí schválili poslanci mesta. Treba si dobre všimnúť, akým spôsobom sa bude platiť, aby sme neskôr nemali vysoké poplatky. Preto aj my dávame do pozornosti:

Základný poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady je za osobu a kalendárny rok vo výške 1000.-Sk. Ak má poplatník uhradený poplatok za predchádzajúci rok v termíne do 31.12.2007, prináleží mu zľava vo výške 65%. Výška poplatku po zľave bude 350.-Sk na osobu a rok.

Podobne to platí i pre občanov, ktorí požiadajú o úľavu z dôvodu štúdia alebo výkonu práce s prechodným ubytovaním mimo trvalého bydliska, kde základný poplatok za osobu a rok je vo výške 300.-Sk, po priznaní zľavy sa zníži na sumu 120.-Sk. O úľavu je potrebné požiadať do 31.1.2008.

Cena štítku pri dokupovaní zostáva nezmenená – 30.-Sk.

- red -

Posolstvo Vianoc

Prichádzajú Vianoce - rodinné sviatky pokoja! Sviatky Pokoja, ktorý nie je našej výrobnej značky. Tento Pokoj ponúka svetu Mesiáš, Ježiš Kristus. Kto v neho uverí, nebude súdený, ale kto neverí, už je odsúdený, lebo neveril v Meno Jednorodného Božieho Syna!

"Čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, ale na svojej duši by škodu utrpel?" Šiesta hlavná pravda viery nás pouča, že milosť Božia je potrebná ku spásu. Vlastnými silami nikto sa nemôže dostať do večnej blaženosti, ani zabezpečiť si pravý vnútorný pokoj tu na zemi. Našou povinnosťou je spolupracovať s božou milosťou. K tomu patrí aj využívať impulzy cirkevného života, k akým bezosporu patria aj veľké sviatky, akými sú aj Vianoce, čiže sviatky Narodenia Božieho Syna Ježiša Krista.

Bez vnútorného božieho života je človek prázdny. Stávajú sa vo svete rôzne nešťastia, tragédie, do ktorých je človek akoby vtiahnutý zvonku, vonkajšou príčinou - takou je účasť napr. na dopravnej nehode, ktorú spôsobil niekto iný. Sú však tragédie, ktoré si spôsobí človek sám a to pre psychickú poruchu, akou je napr. depresia alebo pre svoju vnútornú prázdnotu, keď už nevidí východisko zo svojej bezútešnej situácie.

Televízne noviny nás informovali o prípade nešťastnej matky zo Starej Lubovne, ktorá chorá nahovárala svoju mladistvú dcéru, aby zomrela spolu. Potom sa dostala aj k realizácii svojho zámeru, dcéru poliala horľavinou, zapálila a sama potom vypila chemikáliu a ukrytá v pivnici si podrezala žily. Smutné a tragické - povieme. Uvedomme si ale, že aj nám sa môže stať, že okolnosti

budú silnejšie ako my! Ale každý kresťan vie, ako nás Ježiš Kristus pozýva niesť svoj kríž a nasledovať ho. On svoj kríž hrdinsky vyniesol až na Golgotu. Pozýva aj nás mať čnosť statočnosti.

"Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké!" Prečo môže také niečo povedať? Lebo je Božím Synom a prišiel dávať vnútornú potechu. Jeho milosť prítomná v duši kresťana spôsobuje, že taký človek nikdy nie je vnútorne prázdny, ale má zmysel pre obetu. Má ideály a vie, že ani prípadné ťažkosti neprežíva zbytočne, či nadarmo.

Po takejto ceste išiel od začiatku aj Ježiš Kristus. Hoci to bolo pre Židov pohoršením, po narodení sa nechal uložiť do jaslí a zomrel pribitý na kríži. On neprišiel naplniť ľudské predstavy o Mesiášovi nachádzajúce sa vo vznešených hlavách členov židovskej veľrady, ale prišiel vykúpiť človeka a ponúknuť mu záchranu. Prišiel zachrániť všetkých. Ktorí však sú na tom najlepšie, to ohlasoval aj spev anjelov: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“ Ľudia dobrej vôle nehľadajú totiž na prvom mieste vlastné záujmy, ale sú otvorení aj pre potreby ostatných.

Sebecký človek pozerá na svet cez prizmu vlastného ja, vlastného života, vlastných záujmov. Novonarodený Spasiteľ spevom svojich anjelov nás pozýva zaradiť sa medzi ľudí dobrej vôle, ktorí zmýšľajú kolektívne a teda, ktorým nič ľudské nie je cudzie. Prijmi toto pozvanie aj Ty, milý čitateľ nášho spravodaja a v posvätnom čase vianočných a novoročných sviatkov obnov sa na duchu, prijmi hlas cirkvi, tejto božsko-ľudskej ustanovizne zaradiť sa medzi ľudí dobrej vôle, ktorí sú otvorení dialógu a usilujú sa o lásku, pravdu a spravodlivosť pre všetkých.

JCLic. Pavol Repko
správca farnosti

Nad Tatrou sa blýska

Národ, ktorý nechápe, neprecíti, neuctí si svoju minulosť, nepoučí sa z radostných, alebo chmúrnych strán histórie predkov, zrieka sa svojej budúcnosti...
(1933, Ohlas Matice Slovenskej Pribinovej Nitre)

Pred 15 rokmi sa začal proces slovenskej slobody a zvrchovanosti. Onedlho si pripomenieme výročie vzniku Slovenskej republiky. Zastavme sa na chvíľu, pripomätajme si tieto dôležité historické udalosti.

Slovenská svojbytnosť sa snažila formovať už v roku 1861, kedy bolo vyhlásené Memorandum národa slovenského. Na jeho odkaz nadviazali Slováci v II. Memorande národa slovenského v roku 1991, ktoré vyzvalo všetkých Slovákov zjednotiť sily v zápase za plne suverénnu Slovenskú republiku. Po páde komunistického režimu svoju samostatnosť Slovensko zavŕšilo pokojným, nekonfliktným rozdelením Československej republiky. „Základným kameňom“ rozdelenia republiky bola Deklarácia o zvrchovanosti Slovenska, ktorú 17. júla 1992 schválila Slovenská národná rada. Bolo potrebné pripraviť základný zákon samostatného štátu a o necelé tri mesiace, 1. septembra, bola Ústava Slovenskej republiky prijatá a slávnostne podpísaná na Bratislavskom hrade. 29. októbra 1992 Vladimír Mečiar s Václavom Klausom dohodil vzájomné vzťahy po rozdelení, ako i delimitáciu spoločného majetku. 31. decembra 1992 o 24:00 sa skončila dlhá vzájomná cesta Čechov a Slovákov a oba národy mohli začať dejinami kráčať samostatne. Aj keď mnohí neprajníci, najmä z radov vlastných, nežičili samostatnej Slovenskej republike, predpovedali jej veľmi krátku históriu, suverénna Slovenská republika si ihneď získala medzinárodnú akceptáciu, bola uznaná všetkými susednými i vplyvnými štátmi, členom Organizácie spojených národov sa stala 19. januára 1993.

1. január 1993 je teda dňom, v ktorom Slováci získali svoju štátnu nezávislosť. Škoda len, že pre mnohých je tento deň iba dňom pokoja. Skúsme viac načúvať histórii, pretože len na základe poznania môžeme byť primerane hrdí na svoj národ a štát.

Bc. Jana Strašková

Návšteva družobného mesta Opatów

V dňoch 12.- 14. novembra 2007 navštívila delegácia nášho mesta, zastúpená primátorom mesta Ing. Aladárom Bariakom a poslancami Jánom Mrázom a Máriou Bednárovou, družobné mesto Opatów v Poľsku.

V roku 1997 nadviazal spoluprácu s vtedajším vedením mesta bývalý primátor Ján Lenhard. A akoby symbolicky sa po desiatich rokoch táto spolupráca obnovila na podnet primátorky Opatówa Krystyny Kielisz. Už v jarných mesiacoch zavítali zástupcovia Opatówa do nášho malého mestečka, aby obnovili prerušené priateľského vzťahu medzi týmito dvomi mestami.

Opätovanie tejto návštevy z našej strany bolo naplánované už na mesiac jún 2007, ale

z objektívnych príčin sa neuskutočnilo. November bol práve tým mesiacom roka, kedy sme do tohto krásneho historického mesta zavítali a mali možnosť zoznámiť sa s jeho históriou aj súčasnosťou.

Keďže mesto Opatów leží viac ako 500 km od hraníc so Slovenskom, dorazili sme do cieľa až v predvečerných hodinách. V tento deň nás čakalo srdečné privítanie delegáciou predstaviteľov mesta na čele s primátorkou spojené so slávnostnou večerou. Hoci sme boli po dlhej ceste unavení, posedenie s príjemnými a milými ľuďmi nám dodalo novú energiu na vzájomné rozhovory až do neskorých večerných hodín.

Druhý deň návštevy bol nabitý bohatým programom. Po krátkom prijatí v kancelárii primátorky Opatówa naše prvé kroky viedli do domu sociálnej pomoci, ktorého

prevádzkovateľom je mesto. Jeho náplňou je práca s ľuďmi, ktorí majú problémy psychického charakteru, vyvolané rýchlym spôsobom súčasného života, čo väčšine z nich spôsobuje neschopnosť začleniť sa plnohodnotne do fungovania ekonomických a sociálnych vzťahov. Mňa, ako človeka, ktorý už viac ako desať rokov pracuje v sociálnej oblasti, myšlienka takejto formy pomoci veľmi nadchla a určite by stálo za pokus podobné zariadenia vybudovať aj v našom regióne, v ktorom je v súvislosti s vysokou mierou nezamestnanosti takýchto ľudí tiež dosť.

Naša ďalšia cesta viedla do jednej z opatóvskych škôl. Systém školstva je trochu iný ako u nás, povinná školská dochádzka sa uskutočňuje v tzv. základnej škole a gymnáziu, čo u nás zodpovedá štúdiu na základnej škole. Stredoškolské vzdelanie všeobecného zamerania poskytujú lýceá, čo zodpovedá našim gymnáziám. Táto škola nám predstavila v nedávnom období dobudovanú športovú halu so špičkovým vybavením a umožňujúcu vykonávať vyučovanie predmetu telesnej výchovy súbežne pre tri triedy. Postavili ju z prostriedkov EÚ. Z rozhovorov s predstaviteľmi mesta ako aj samotnej školy sme zistili, že v Poľsku je prísun finančných prostriedkov z EÚ veľký a ľahšie dostupný ako u nás, čo sa prejavovalo v čulom stavebnom ruchu všade, kde sme sa pohli, či pri budovaní ciest, námestia, budov, atď.

Po pracovných návštevách nám naši priatelia z Poľska ukázali ich najhodnotnejšie kultúrne pamiatky. Raritou Opatówa je systém podzemných chodieb, ktoré boli budované pôvodne ako sklady a pivnice na uskladňovanie tovarov

v 13. – 15. storočí. Od r. 1984 sú sprístupnené pre turistov ako kultúrna pamiatka. Dominantou mesta je opatovské kolégium –

veľkolepá katedrála, v ktorej sa dodnes konajú bohoslužby. Poslednou kultúrnou pamiatkou, ktorú sme mali možnosť navštíviť, bol kostol a kláštor bernardínov. Druhý deň pobytu v tomto meste sme ukončili pracovnou návštevou v kultúrnom stredisku mesta, kde sme sa oboznámili s prevádzkou umeleckej školy a štúdia miestneho „Rádia Opatów“.

Posledný deň návštevy sa niesol v duchu oficiálneho predstavenia našej delegácie celému zastupiteľstvu mesta Opatów. Na slávnostnom zasadnutí tohto orgánu bol primátormi oboch miest podpísaný „Dohovor o vzájomnej spolupráci medzi mestami Modrý Kameň a Opatów“. A potom nás už čakala cesta domov, do nášho malého mestečka.

Vrátili sme sa plní príjemných dojmov a podnetných myšlienok na rozvíjanie aj nášho mesta a preto verím, že nadviazaná spolupráca bude prínosom pre obe mestá v oblasti hospodárskej, kultúrnej a športovej.

Ing. Mária Bednárová,
poslankyňa MsZ

Kam za budúcim povolaním ?

Všetkých žiakov deviatych ročníkov čaká náročná úloha. Rozhodnúť sa správne pri výbere ďalšieho štúdia a s ním aj voľba povolania. V tomto sú na školách nápomocní výchovní poradcovia a pre lepšie rozhodnutie ponúkajú žiakom ôsmym a deviatym ročníkom absolvovať exkurzie na stredných školách a v zaujímavých podnikoch. K tým atraktívnym a v médiách mnohokrát spomínaným patrí aj KIA Motors Slovakia v Žiline. A práve tam sa vybrali na exkurziu žiaci 7. – 9. ročníka Základnej školy s materskou školou v Modrom Kameni.

Začiatkom novembra, 06.11.2007, ešte pred napadnutím prvého snehu sa nám podarilo zdolať horský prechod Šturec a úspešne zaparkovať pred automobilkou. Začínali sme v tréningovom a vzedelávacom centre Gbelany, kde nás privítal p. Bače. Po prezentácii firmy sme sa dopravili priamo k halám, kde sme si všetci prevzali komunikačné zariadenia. Bolo to super, lebo pri prehliadke sme dokonale počuli výklad sprievodcu.

Celá výroba začína v lisovni, pokračuje v karosárni, ďalšou zastávkou je lakovňa, motoráreň a montáž. Prešli sme všetkými halami okrem lakovne, kde to z hľadiska bezpečnosti nebolo možné. Montážna hala bola najväčšia spomedzi všetkých výrobných hál, lebo tu sa vozidlá montujú a skladajú do konečnej podoby.

Najväčší zážitok sme mali v karosárni. Pri výrobe karosérie pracovalo až 310 robotov a ľudská ruka nemala do čoho „pichnúť“, hoci v celom závode pracuje okolo 3 tisíc zamestnancov. Ročne KIA vyrobí 300 tisíc automobilov v troch rôznych modeloch so štyrmi typmi motorov.

Celodenná exkurzia v žilinskom podniku bola pre nás nezabudnuteľným zážitkom. Nuž je o čom premýšľať pri vypínaní prihlášky na ďalšie štúdium. Po exkurzii nás čakali obchody na pešej zóne v Žiline a TESCO v Banskej Bystrici. Domov sme prišli až večer unavení, no plní zážitkov.

Jozef Melich, žiak 9. ročníka

Tóny Hradčianky z rádia Regina

Kto si zapol v prvú decembrovú sobotu Slovenský rozhlas – Rádio Regina, neolutoval. V relácii **Hraj kapela**, ktorú režijne pripravuje redaktor PaedDr. Ľuboš Kovačech, zazneli tóny modrokamenskej DH Hradčianky. Melódie boli popretkávané rozhovorom s vedúcim DH p. Viktorom Srníkom a členom Hradčianky p. Imrichom Lentvorským. Hovorili o histórii súboru, jeho aktivitách a spomenuli niekoľko humorných zážitkov za svojho pôsobenia v rozhlase. (mabal)

Škôlkári si uctili starkých

Bol krásny podvečer, v materskej škole sa ozýval štebot detí, mamičky chystali dobrotu na stoly a každý radostne očakával prvých pozvaných hostí – babičky a dedkov na oslavu „Úcty k starším“.

Prišli načas a skoro všetci. Keď už bola plná trieda a každý pohodlne sedel, pani učiteľka Sanyová srdečne privítala týchto vzácných návštevníkov. Potom škôlkári s krásnou pesničkou začali svoj program.

„Nech Vám ako kvety
kvitne láska detí
nech Vám ešte dlho – dlho
šťastné slnko svieti“.

Pesničkami, básničkami a scévkami „O repe, O pampúšikovi“ spestrili program a zabávali starých rodičov, ktorým sa ligotali oči od dojatia a vždy odmenili deti veľkým potleskom. A to nebolo všetko, aby nezabudli na tento krásny podvečer, deti im rozдали vlastnoručne vyrobené obrazy so slnečnicou a popriali im veľa zdravia.

Nakoniec mamičky detí pohostili rôznymi lahôdkami starých rodičov, ktorí pri odchode veľmi ďakovali za pekné chvíle strávené v materskej škole medzi svojimi vnúčatkami.

*Hildegarda Sanyová a Eva Hluchá
učiteľky v materskej škole*

Hokejbalová mlad'

Slovenská hokejbalová únia v tomto roku organizovala 4. ročník celoslovenského hokejbalového turnaja pod názvom **Street hockey školská liga**. Cieľom tohto projektu je podporiť športové aktivity na školách, zmysluplne vyplniť voľný čas detí a ponúknuť im možnosť zažiť atmosféru veľkých turnajov.

V Modrom Kameni sa 24.10.2007 uskutočnilo okresné kolo za účasti troch družstiev – žiaci z Velkokrtíšskych škôl na uliciach Komenského a Poľnej a tiež z modrokamenskej školy. Naši hokejbalisti získali 1. miesto, pohár a postup na krajské kolo do Zvolena 19.11.2007, v ktorom sa bojovalo o ďalší postup medzi 8 družstvami.

MLadí hokejbalisti v zostave Erik Bariak, Kristián Kán, Jakub Vaník, Patrik Bariak, Matej Knápek, Tomáš Nociar, Jakub Püšpöky, Martin Püšpöky a Michal Paulenda získali 3. miesto v svojej skupine. Celkovo skončili ako šiesty v poradí.

*Dušan Bariak, tréner hokejbalového krúžku
foto: Lukáš Rimaj*

Hlásí sa OZ SATIVA

Niečo sa zabudlo!

Na Gaštanových slávnostiach 06.10.2007 mohla byť aj príčinou OZ SATIVA inštalovaná výstava o prejavoch ochorenia gaštanu jedlého parazitickou hubou *Cryphonectra parasitica*, ktorá spôsobuje rakovinu kôry. Asi na dvadsiatich paneloch ste mohli vidieť 60 fotografií väčšieho formátu zobrazujúcich výskyt ochorenia v našej lokalite.

Mnohí návštevníci si túto výstavu umiestnenú pred výstupom na kalváriu nevyšli. Škoda, mohli sa poučiť, aby vedeli včas odhaliť toto ochorenie, kým je ešte liečiteľné. Fotografie ukázali, čo treba vidieť a neprehliadnuť na kôre gaštanu jedlého. Prípadne, ak by ste objavili na stromoch nejaké podozrivé zmeny, aby ste vedeli, čo to je a čo s tým možno robiť.

Bol by som rád, keby bola niekde v Modrom Kameni zriadená expozícia takýchto fotografií upozorňujúca na šíriace sa nebezpečenstvo choroby gaštanov a bola by dopĺňaná o nové poznatky a skúsenosti.

Budeme aplikovať pelety

V tomto roku sme nezískali podporu formou dotácie z environmentálneho fondu pre nedostatok finančných prostriedkov. Pre rok 2008 sme znovu podali projekty za účelom získania finančných dotácií z toho istého fondu.

Bez získania peňazí záchrana gaštanu jedlého nebude taká plnohodnotná, o akej zatiaľ len snívame.

Už máme pelety pre jar budúceho roka na liečenie rakovinových rán získaných z hypervirulentných izolátov parazitickej huby *Cryphonectra parasitica* z Modrého Kameňa.

Úlohou majiteľov rakovinou napadnutých stromov bude do jari zistiť na mladších gaštanoch (asi do 40. roku – pokiaľ je kôra ešte hladká) výskyt rakoviny kôry na tých miestach stromov, na ktoré máte bezpečný dosah a budete vedieť pelety fyzicky aplikovať. Ako to urobiť, vám ukážeme formou inštruktáže na jar v príhodnom čase.

Zo zaslaných vzoriek získaných na jar tohto roka sú vyrobené očkovacie pelety „na mieru“ pre stromy našich lokalít. Univerzálne očkovacie pelety neexistujú!

Očkovacie pelety pre všetkých členov OZ SATIVA budú k dispozícii zdarma. Nečlenom ponúkame možnosť vstúpiť do nášho občianskeho združenia.

Štefan Plevó st. , predseda OZ SATIVA

„Európsky deň rodičov a školy“ v ZUŠ Modrý Kameň

Šiesty Európsky deň rodičov a školy je projekt Európskej asociácie rodičov (EPA) so sídlom v Holandsku, ktorej členom je aj Slovenská rada rodičovských združení. Tento projekt smeruje k tomu, aby sme oslávili školu a školské zariadenie, ktoré navštevujú deti v spolupráci s pedagógmi a vedením školy. V Slovenskej republike má tento projekt tradíciu od roku 2002. Podporuje spoluprácu rodičov, pedagógov, žiakov, nepedagogických zamestnancov a iných subjektov ako poslancov výchovy a vzdelávania na školách a školských zariadeniach. Do projektu EDaRŠ sa každoročne zapája aj ZUŠ v Modrom Kameni a už tradične má kladnú odozvu v radoch rodičov v širšej verejnosti. Je to jedna z najvhodnejších foriem zviditeľňovania školy a umeleckého školstva, ktoré tak poukazuje na skutočnosť, že nielen všeobecná výchova k umeniu, etickému a estetickému cíteniu je pre mladú populáciu nevyhnutnou súčasťou vzdelávania.

EDRaŠ má tri stupne. Prvý je európsky na úrovni Európskej asociácie rodičov (EPA), druhý je národný na úrovni štátu. Národný stupeň v Slovenskej republike sa uskutočnil v Turčianskych Tepliciach 23.10.2007 pod záštitou predsedu Konferencie biskupov Slovenska J.E. Mons. Tretí stupeň EDaRŠ sa koná na školskej úrovni.

Tak aj 13. november 2007 bol sviatkom žiakov, pedagógov a rodičov na ZUŠ v Modrom Kameni. Žiaci literárno – dramatického odboru sa predstavili divadelnou scénkou „Medovníkový domček“, v ktorej pod vedením Mgr. Márie Hroncovej účinkovali Soňa Tóthová, Ján Rusnák a Kristína Štoffová. Svoje recitátorské majstrovstvo predviedli Frederika Kašiarová, Martina Jelchová, Adam Marenišťák a Lucia Pavlovová.

V druhej časti programu si v kultúrnom dome zatancovali žiaci tanečného odboru latinsko – americké tance a hip – hop (J. Bartoš, Laššanová, J. Marenišťák, Z. Hulecová, A. Marenišťák, Korbeľová, Kašiarová). Ľudové tance zatancovali aj tí najmenší žiaci prípravného ročníka.

Michaela Longajopvá a Ivana Chrapková

a ocenení na súťažiach nadregionálneho i celoslovenského charakteru. Na koncerte vystúpili žiaci: Tatiana Bražinová, Zlatica Fulajtárová, Lukáš Hudec, Zuzana Longajová, Enriko Tóth, Ján Rusnák, Ján Hegedúš, Michaela Libiaková, Marek Kubolek, Soňa Tóthová, Ivana Chrapková, Daniel Kováč a Erik Oláh. Program pripravili p. uč. Jozef Škamla, Magdaléna Hujberová, Iveta Kamenská a p. riad. PaedDr. Lívia Hrušková.

Z predvedených umeleckých výkonov žiakov mali radosť naozaj všetci – pedagógovia, rodičia i starí rodičia a príbuzní, ktorí spoločne strávili jedno pekné popoludnie a odchádzali s peknými zážitkami.

EDRaŠ bude pokračovať ešte vystúpením žiakov v elokovaných triedach v Senohrade, Dolnej Strehovej a Veľkej Čalomiji v priebehu mesiacov november a december 2007. Je to podujatie spojené s „Dňom otvorených dverí a tak každý, kto má záujem môže sa zúčastniť na vyučovacích hodinách v jednotlivých odboroch i predmetoch a nazrieť tak do tvorivej dielne najmenších a v budúcnosti možno aj slávnych umelcov či interpretov. Jedným z posledných je aj Marcel Berky, úspešný finalista v súťaži „Slovensko hľadá superstar“ – žiak literárno – dramatického odboru ZUŠ Modrý Kameň, ktorému úprimne fandíme a v ďalšej kariére mu prajeme veľa zdravia a úspechov.

PaedDr. Lívia Hrušková, riaditeľka ZUŠ Modrý Kameň

Šachový turnaj o Pohár primátora mesta Modrý Kameň

V nedeľu 07. októbra 2007 hneď po Gaštanových slávnostiach sa uskutočnil v jedálni ZŠ s MŠ Modrý Kameň šachový turnaj o Pohár primátora mesta Modrý Kameň. Prvenstvo a cenu si odniesli šachisti z Čeboviec. (mabal)

foto: Mária Balážová ml.

Sen

Po dlhšom čase sa mi snívalo. Hovorí sa, že snívame o tom, na čo myslíme, prípadne, čo sme prežili a možno prežijeme. Snívalo sa mi o našom meste, o jeho námestí, uliciach, uličkách, domoch, mostoch... a pekný sen sa končil ráno, keď som vstal s pocitom: „Dnes ma stretlo šťastie. Ale sa nepristavilo“. Väčšinou prázdne námestie, úplne vyľudnené ulice, komunikácia medzi ľuďmi skoro žiadna a keď, tak formálna. Čo sa to deje? Zvlášť v tomto adventnom - predvianočnom období. Je to jav trvalý, už sa úplne zatvárame do seba? Konštatujem, že to neplatí len o našom meste. Čia je to vina, primátora? Alebo farára? Že aj v božom chráme cítiť úbytok veriacich?

Neviem, posúďte sami, ale zdá sa mi, že na tomto stave máme hlavný podiel my, ľudia, žijúci tam, kde žijeme. Modré svetielko za oknami (niekde i celý deň) nás vháňa do neprirodzeného prostredia rôznych „hrdinov“ a tzv. celebrit, že nemáme čas počúvať jeden druhého. Nekomunikujeme spolu. Nemáme čas, každý sa niekde ponáhľa... Ja viem, poviete, taká je doba, v ktorej žijeme, ale i v tejto dobe žijú ľudia takí istí ako predtým, ktorým určite dobre padne „teplé“ slovo a porozumenie. Prázdnota a bezduchá honba za majetkom už nejedného z nás postavila mimo vlastnú osobnosť. Trpí tým rodina i blízke okolie. Stíšme sa, viac otvoríme oči a srdce pre toho druhého, vidíme v ňom veci kladné a dobrosrdečné. Nedajme sa ovplyvniť rôznymi seriálmi, kde medziľudské vzťahy sú totálne

dehonestované, bez akýchkoľvek možných zásad. To má byť príklad pre nás, tak nás má ovplyvňovať verejnoprávna alebo súkromná televízia? Vraj celebrity. Po troch-štyroch rozvodoch, žijúci s partnermi „na kope“, neexistujúca rodina?! Martin Gregor (pre mladšiu generáciu – výborný herec a dramaturg) sa vyjadril o celebritách v súvislosti s úmrtím Margity Česányiovej, národnej umelkyne, opernej speváčky asi takto: „žiadna adekvátna spomienka v rozhlase, žiaden medailón o nej, zato keď u nás umrie nejaký tajrlík zo show biznisu, div sa médiá nepoondia“.

Je to na zamyslenie. Možno žeby stálo za to, aj v našom meste primerane si vážiť a morálne ohodnotiť ľudí, ktorí ho svojou osobnosťou pozdvihli. Zvlášť je to aktuálne v tomto predvianočnom období, keď nám srdiečka trošku viac otvárajú svoje dverka a milota spojená s dobrotou nám začína byť samozrejmejšia. Zaplňme naše námestie i boží chrám dobrotou srdca, lásky, porozumenia, medziľudských vzťahov, aby mohlo platiť: Dnes nás stretlo šťastie a pristavilo sa pri každom z nás..

Miloš Sedlaček

Naše sviatočné popoludnie a Martin na bielom koni

Takto neskoršie musíme každý rok urobiť oslavy mesiaca úcty k starším, naši občania ešte v októbri majú prácu okolo domov i v záhradkách, treba sa starať o padajúce gaštany, až potom tí, ktorí môžu, prijímú pozvanie na spoločné posedenie.

Všetko bolo pripravené, zrazu však počasie, Martin na bielom koni, nám zamiešal karty – snežilo, snežilo... Napriek tejto prekážke prišli aspoň tí, ktorých sneh neodradil, zastavili sa na chvíľu a spomínali, porozprávali.

Po privítaní otvorila program p. Marta Betáková prednesom básne v sprievode krásnej hudby. Žiaci Základnej umeleckej školy pod vedením jej riaditeľky PaedDr. Lívie Hruškovej a učiteľky Lýdie Takáčovej pripravili pozdravnú kyticu zloženú z hudby, spevu a tanca. Jubilantom sa prihovril aj primátor mesta Ing. Aladár Bariak a predsedníčka Okresnej organizácie JDS Mgr. Mária Hroncová. Medzi nás prišli a dobrú náladu nám doniesli aj naši dobrí priatelia z jednoty dôchodcov z Veľkého Krtíša. Tešíme sa na našu spoluprácu a vzájomnú pomoc. O dobrú

náladu, hudbu a spev sa postaral pán Ďord.

Nemalú zásluhu na tom, že sme si mohli uctiť našich jubilantov a v priateľskom kruhu posedieť, mali aj sponzori, ktorým chcem aj touto cestou vyjadriť vďaka – nech sa vám v zdraví darí.

A čo dodať na záver? Milí naši členovia, ale aj sympatizanti, prídte dňa 26. decembra 2007 o 15:00 hodine do sály kultúrneho domu v Modrom Kameni, kde pre vás výbor Mestskej organizácie JDS chystá slávnostné vianočné posedenie so živou hudbou, pestrým programom i občerstvením.

Emília Slúková, predsedníčka MO JDS

Očami občana

„Čo oko nevidí, srdce nebolí“

Otázky, ktoré sa mi rodili v hlave cestou z mesta smerom na Veľký Krtíš, dolu k lesnému závodu – pri mojej prechádzke ma zarazilo okolie hlavne cesty. „Psie hovienka sú všade?“

Odpoviem veľmi jednoducho. Niektorí majitelia svojich miláčikov sa tvária, že nič nevidia, nič nepočujú. Nárast chovu psov (na predaj) v našom meste vraj kozmickou rýchlosťou rastie. To som ešte netušila, kým som na vlastné oči nevidela statných krásavcov, ale aj veľmi maličkých chlupáčikov v dolnom konci – naproti domu zosnulej p. Bušovej. Dajú sa dobre predať? Alebo len záľuba? Ťažko povedať.

Niekde som čítala, že sa do popredia dostáva otázka likvidácie exkrementov ako potenciálneho zdroja a bakteriálnych a parazitných ochorení. To mňa celkom nezaujíma, nie som kompetentná riešiť tento problém, zaráža ma však, ako vyzerá okolie zohyzené pozliepanými búdkami pri hlavnej ceste, čo rozhodne nekrášli prostredie.

Ak by sme zašli do krajnosti, pri presadzovaní svojich chovateľských zámeroch konajú títo ľudia vyslovene bezohľadne. **Budeme im to tolerovať?**

Svetlo nádeje

V tento čas oslavujeme telesné narodenie „Svätého svätých“, nášho Pána Ježiša Krista. O jeho hlavnej príčine príchodu na tento svet, túto zem, sa vyjadrovali svätci (Sv. Augustín, Sv. Tomáš Akvinský), za mnohých sv. Ján Zlatoústý: „Boh sa stal človekom, aby nám preukázal milosrdenstvo“. Dnes je už jasne dokázané, že Ježiš Kristus je historickou osobnosťou. Jeho existenciu dokazujú kresťanské, židovské i pohanské dokumenty. Knihy a kresťanské pramene, ktoré svedčia o Ježišovi Kristovi sú Sväté písmo, Nový zákon, evanjeliá a spisy z prvých čias kresťanstva. Dejepisec, židovský kňaz Jozef Flávius píše o Ježišovi i židovský Talmud sa zmieňuje o ňom. Ďalší, ktorí tiež hovoria o jeho existencii: Tacitus, Svetonius, Plinius Mladší... Francúzsky vedec d'Autigny objavil list Publia Lentulla rímskemu cisárovi. Vyvoláva v nás spomienku na vojenského veliteľa, ktorého bez mena spomína Sväté písmo. Toho, ktorému Pán Ježiš uzdravil sluhu a ktorého slová hlbokkej pokory sa modlíme pred sv. prijímaním. Všetky podstatné skutočnosti, týkajúce sa budúceho Mesiáša, boli vyjadrené v mnohých proroctvách – najmä v knihe proroka Izaiáša (evanjelista Starého zákona). Bol predpovedaný aj čas, kedy sa Mesiáš narodí, dokonca aj miesto. Konečne nadišlo obdobie, aby sa tieto proroctvá narodením Ježiša Krista vyplnili. Narodil sa v najväčšej chudobe a biede – vykupiteľ sveta, v ktorého uverili milióny ľudí. Boží Syn, Ježiš Kristus svojim narodením v betlehemskej maštali sa uponížil, aby nás vykúpil a spasil. Na mieste betlehemskej maštale, kde sa narodil Vykupiteľ sveta, vystavala sv. Helena, matka cisára Konštantína Veľkého, nádherný chrám blahoslavenej Panny Márie. Veľkolepo ho ešte ozdobil cisár Justián. Tento chrám stojí dodnes. Steny sú ozdobené mramorom a na nich je nápis v latinskej reči: „Tu sa z Panny Márie narodil Ježiš Kristus“. Strieborná hviezda na dlažbe označuje miesto, kde Ježiš prišiel na svet.

Tento radostný sviatok oslavuje Cirkev od apoštolských čias. 25. decembra sa v kostoloch začína oslava Narodenia Pána o polnoci, polnočnou sv. omšou zvanou „Utireň“ (zo staroslovanského „utro“ – ráno). Potom ráno na úsvite sa slúži sv. omša druhá, zvaná „Pastierska“, hovoriaca o poklone pastierov a po nej za dňa tretia slávnostná, zvaná „Anjelská“, ktorá nám pripomína spev anjelov pri pánovom narodení: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Ešte na chvíľku upriamim pozornosť na miesto narodenia Pána. Ježišovo svetlo voláme preto betlehemské, lebo horí na striebornej hviezde dlažby v Bazilike

narodenia Pána v Betleheme. V roku 1099, po troch rokoch útrap, ciest a bojov, tesne pred Vianocami, dorazilo toto svetlo do Florencie. Doniesli ho mladí rytieri, vracajúci sa z križiackej výpravy.

Novodobú históriu Betlehemskeho svetla založili v roku 1986. Na Slovensko ho priniesli skauti v r. 1990, kedy sa začala jeho tradícia aj u nás. V našej farnosti tiež zachovávame tradíciu Betlehemskeho svetla, ktoré slávnostne prijímajú veriaci v božom chráme a po slávnosti si ho odnášajú domov, ako symbol pokoja, mieru a lásky vo vianočnom čase. Keďže skautov nemáme, donášku do farnosti zabezpečujú členovia pastoračnej rady v spolupráci so správcom farnosti.

Verím, že svetlo pokoja prinesie do našich domovov kúsok z Betlehema ako odkaz nádeje, ľudskej jednoty a priateľstva...

Miloš Sedlaček

Ja som zdravý, mňa nič nebolí

Všetko závisí od toho, aký má človek vzťah k správne mu, vyváženému stravovaniu a k vlastnému zdraviu.

Možno na seba a svoje zdravie kývne rukou, ale potom neskôr draho platí za svoju neobľúbenosť. V mladom veku ešte necíti prejavy nejakých ochorení. Človek sa cíti byť zdravým, ak ho nič nebolí. Choroby sa začínajú prikrádať úplne nebadane. Vtedy nastane moment, keď sa nad svojim zdravím začína vážne zamýšľať. Jedným zo základných faktorov, od ktorých závisí aj zdravie človeka, je správne stravovanie – „ZDRAVÁ VÝŽIVA“.

I keď konzumujeme rôznorodé potraviny, mnoho zeleniny a ovocia, aj tak nedostávame vitamíny, minerály a iné nevyhnutné látky v potrebnom množstve. Vyňaté z brožúrky „TIENS“:

„Stará čínska náuka odporúča vyčistiť jedálny lístok. Čínska medicína vychádza zo zásady, že človek a príroda tvoria jeden celok. Ľudský organizmus citlivo reaguje na podnety zvonka. Ďalej čínske príslovie hovorí, že keď má telo dostatok harmonickej energie, je imunitný systém dosť silný na to, aby škodlivé vplyvy nemali šancu.“

Vyskúšajte recept v rubrike Zdravá výživa.

Z. Vetráková

Hviezdička a smrekovec

Jedného dňa zaránky vyšla na oblohu malá Hviezdička. Bola jedinou hviezdou, čo v to ráno vyšla na oblohu. Ostatné hviezdy vychádzali len cez noc. Hviezdička bola veľmi smutná, pretože na oblohe bola sama. Všetky jej kamarátky sa nerozsvietili. Po chvíli sa jej zjavil vysoký strom.

„Prečo plačeš?“ opýtal sa jej strom.

„Vieš, preto plačiem, lebo som na oblohe sama“, povedala Hviezdička.

„Vieš, aj ja som v lese sám,“ odvetil smrekovec.

„Môžeme byť najlepšimi kamarátmi na svete,“ odpovedal jej smrekovec.

A celú jar a celé leto sa spolu smrekovec a Hviezdička hrávali aj rozprávali. Prišla jeseň. Vietor fúkal tak, že skoro vyvalilo stromy – smrek, jedle aj smrekovce, okrem rozložitej borovice.

Hviezdička iba hľadela ako stromy opadávať.

„Už musím opadnúť,“ povedal jej smrekovec.

„No dobre“, uspokojila sa Hviezdička.

„Nebud' smutná,“ upokojoval ju smrekovec, „keď bude jar, narastú mi púčiky a budeme sa zasa spolu hrať.“

Smrekovec už opadal. Do videnia, stromček, dovidenia. Opadli už aj buky, duby, brezy, javore i hraby. Celú jeseň aj zimu bola Hviezdička na oblohe sama. „Ach“, potešila sa Hviezdička, „prišla jar.“ Po chvíli sa jej prihovril smrekovec. „Ahoj“, zavola na ňu.

„Ahoj“, odpovedala mu Hviezdička.

„Ako si sa mala cez zimu?“, spýtal sa jej.

„Čo ťa do toho!“, odvrkla mu.

„Prečo sa na mňa hneváš?“ ozval sa strom.

„Preto, lebo si ma celú zimu nechal samu.“, povedala Hviezdička.

„Dobre, ako chceš, ale my dvaja si už nemáme čo povedať“, s plačom povedal smrekovec.

„Zmizni mi z očí!“, kričala ďalej nahnevaná a urazená Hviezdička, „a už sa nevracaj.“

Smutný sa vrátil domov. V noci sa na oblohe zjavili dve ďalšie hviezdy.

„Ahojte!“, skríkla Hviezdička.

„No čau“, len tak ledabolo jej odpovedali.

„No a vy ste kde boli? Na celý rok ste ma opustili.“, vyčítala im Hviezdička.

„Vieš, boli sme na výlete“, odpovedali jej hviezdy.

„Čože?“ zhlika Hviezdička, „ja tomu neverím!“

„Vieš čo, vykašlime sa na to, dobre?“

„Nie,“ odpovedala im Hviezdička. „Keď som bola na oblohe sama a smutná, tak sa mi pred očami zjavil strom. Boli sme najlepšimi kamarátmi na svete. On by nešiel na výlet bezo mňa a nenechal by ma samučičku samu na celej oblohe. Aj keď sme všetky hviezdy a on obyčajný smrekovec, je to môj najlepší kamarát a bude to tak vždy!“

A od vtedy zapadá Hviezdička za konáre smrekovca a učičkaná jeho vôňou oddychuje v nich po práci. A v zime? Vtedy zohrieva svojim svetlom jeho holé uzimené konáre a čaká trpezlivo na jar a na ich rozhovory.

Adam Mareníšťák, ZUŠ Modrý Kameň

Cena Petra Škultétyho na 16. ročníku celoslovenskej autorskej súťaže detí a mládeže Škultétyho rečňovník

Spoločenská kronika

Blahoželáme jubilantom

V mesiacoch december 2007
a január – február 2008 sa
dožívajú **významného**
životného jubilea títo naši
spoluobčania:

100 rokov

Apolónia Černáková

80 rokov

Ján Gális, Marta Hrivnáková,
Aladár Bariak

75 rokov

Imrich Balog, Margita Stenová,
Verona Černáková

70 rokov

Mária Balogová, Vlasta Turianska,
Jaroslav Lánsky, Ján Sedlaček

65 rokov

Juraj Ďurkovič

60 rokov

Beatrix Bartková, Marta Blahová,
Emília Gorová

Už nie sú medzi nami:

V mesiacoch september –
december nás opustili títo naši
spoluobčania:

16.10.2007 – **Anna Feketeová** zo
Sklenej ulice vo veku 73 rokov

09.12. 2007 – **Mária Bánovská**
z Lipového námestia vo veku 69
rokov

12.12.2007 – **Gejza Mózer**
z Jarmočnej ulice vo veku 93 rokov

Vitaj medzi nami, človek!

V našom mestečku sa narodili

04.11.2007 - **Daniel Kýpeť**

20.11.2007 – **Nina Ivaničová**

"V hodinách neúprosne zrkadlí sa
čas,
koniec roka je čoraz bližšie...
Staré spomienky zostanú v nás,
rodia sa predsavzatia,
život d'alšiu knihu píše..."

Spokojné a krásne vianočné
sviatky,
veľa šťastia, radosti a spokojnosti
všetkým čitateľom
Modrokamenských Zvestí želá
redakcia.

Svoje „ANO“ povedali:

Na Modrokamenskom hrade:
17.11.2007 – **Milan Knápek**
z Modrého Kameňa a **Veronika**
Bartová z Lučenca

POĎAKOVANIE

Ten, kto má rád kvety a stará sa
o ne, vie oceniť hlavne tie, ktoré dostane
darom. Je príjemné byť obdarovaný, to
určite potvrdí každý z nás.

Chcem sa touto cestou poďakovať pani
Márii Srnikovej a jej dcére Lýdii Hudecovej
z Jarmočnej ulice, ktoré sa rozhodli darovať
škole tri krásne vypestované kvety, ktoré
teraz skrášľujú priestory modrokamenskej
školy. Tešíme sa z nich, pretože esteticky
dotvárajú naše vynovené priestory.

Je čas Vianoc, ľudia sa obdarúvajú
úsmevom, pekným slovom, darčekom či
pekným činom. Ja Vám chcem touto formou
vyjadriť poďakovanie za Váš čin hodný
prikladu.

Mgr. Darina Hujberová, riaditeľka školy

Z D R A V A V Ý Ž I V A

Maková roláda

Potrebujeme: 300g hladkej múky, 200g polohrubej múky, ½ hrnčeka
pšeničných otrúb, 7 hrstí hrozienok, 125 g masla, 1 ½ hrnčeka
opraženého a zomletého maku, štipku soli

Ako na to:

Zmiešame obidve múky s otrubami, pridáme štipku soli
a opäť premiešame. Zalejeme zahriatym roztopeným maslom.
Vypracujeme cesto. Vyvalkáme na pomúčenej doske.
Hrozienka pár minút povaríme vo väčšom množstve vody, po
vychladnutí ich zomelieme na mäsovom mlynčeku, zmiešame s makom
(opraženým na suchej panvici). Plnkou potrieme vyvalkaný plát,
stočíme na roládu. Obidva konce zatlačíme a pečieme na vymastenom
plechu pri 180°C do bleda.

Cviklový šalát

Očistenú 1 väčšiu
cviklu nadrobno postrúhame,
pridáme postrúhané jablko, 1
lyžicu postrúhaného chrenu
(môže byť aj z pohára)
a zalejeme citrónovou šťavou.

Dobrá chuť Vám praje Zlatka Vetráková